

El dilema ultra de Ciutadans

El panorama d'una aliança amb Vox a Andalusia torna a posar en evidència el suposat centrisme del partit de Rivera

Albert Rivera, Inés Arrimadas i els eu candidat a Andalusia, i Juan Marín, en un acte de Ciutadans. | Ciutadans

La nit del 2-D va ser d'eufòria gens continguda en les seues dels dos partits de la dreta espanyola, el Partit Popular i Ciutadans

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/168097/pp/cs/es/feliciten/tenir/vots/canvi/andalusia/gracies/vox>), i en el de Vox, que va veure com els seus resultats trencaven totes les expectatives i enquestes. En contra de totes les previsions i anàlisis, el nou hemicicle no tindrà majoria d'esquerres. El PSOE, amb 33 escons, i Endavant Andalusia, amb 17, deixen en 50 diputats la força de socialistes i de Podem, coaligat amb IU. Els 26 diputats del PP, els 21 de Ciutadans i els 12 de Vox conformen una majoria dretana en 59 escons, una majoria còmoda. Còmoda aritmèticament, però més complexa políticament.

La radicalització del discurs unionista ha facilitat un aiguabarreig entre la dreta i l'extrema dreta, especialment evident davant el procés sobiranista. L'efervescència del que el nou líder del PP, Pablo Casado, ha anomenat "l'Espanya dels balcons" ha deixat poc marge pel matís quan es tracta d'escometre contra l'independentisme, titllat de "colpista" i "violent". Però ara, les eleccions a Andalusia ofereixen a PP i, sobretot, a Ciutadans el pitjor regal enverinat. Un triomf a curt termini, que suposa foragitar de San Telmo el PSOE, el que satisfà els somnis més humits de la dreta espanyola. Però que pot tenir un cost enorme a mig termini. Per Ciutadans, la decisió és més

arriscada del que sembla.

Un problema "internacional"

La UE es troba a les portes d'unes eleccions cabdals en què un dels pols més tensos girarà entorn a la força que assoleixi l'extrema dreta xenòfoba. Aquest bloc, liderat en bona part per Marine Le Pen té a Espanya a Vox com a principal referent. Ciutadans, que ha aconseguit ubicar-se a la UE dins de la família liberal, mima el vincle amb En Marche d'Emmanuel Macron. Però li serà molt difícil a Rivera de combinar l'aliança de Ciutadans amb PP i Vox amb la seva solidaritat amb Macron i els liberals europeus.

El missatge de felicitació a Rivera del cap dels liberals europeus, l'exprimer ministre belga Verhofstadt, ja advertia del perill de l'ascens ultra (<https://www.europapress.es/nacional/noticia-lider-liberales-europeos-felicita-ciudadanos-alerta-auge-vox-20181203003718.html>) . Rivera és conscient de la contradicció en què es pot trobar. Per això ha subratllat els darrers dies les apel·lacions al centre i a la moderació, fins i tot parlant d'una "tercera Espanya" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/168349/rivera/intenta/recuperar/bandera/centre/apella/ara/tercera/espanya>) . També ha insistit en el seu candidat, Juan Marín, com a presidenciable, una manera de marcar distàncies amb el PP. Però aquest no és el problema principal.

La candidatura Valls, afeblida

Un dels primers a percebre la gravetat de la situació per Ciutadans ha estat Manuel Valls. Independent, l'alcalde de Barcelona coneix els paranys de la política millor que Rivera, engegat molts cops en la seva fúria contra el sobiranisme.

Valls no pot ser candidat creïble a Barcelona, amb un discurs antipopulista, si al mateix temps el partit que li dona suport pacta amb els aliats de Le Pen a Andalusia. Per això es va manifestar radicalment en contra d'un pacte amb Vox (<https://www.naciodigital.cat/noticia/168316/valls/rebutja/cs/pacti/amb/vox/andalusia>) . Però de seguida Albert Rivera va sortir a defensar l'estratègia del seu partit i la necessitat de "no vetar" els altres de Vox. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/168348/rivera/no/veta/vox/seria/irresponsable/descartar/tots/e/scenaris/sobre/taula>) La discrepància entre Cs i Valls està servida.

El PP també patirà però no ajudarà Cs

També el PP patirà per la seva decisió de sumar amb Vox. Però no en un primer instant perquè les bases i el quadres del partit no entendrien ara no aprofitar l'oportunitat de foragitar el PSOE del govern andalús. A més, els de Casado no ho faran fàcil a Rivera, a qui volen sotmetre i forçar a votar el candidat popular, Moreno Bonilla.

Altra cosa serà el cost que pot tenir pel PP un acord amb Vox. Tot i els eu conservadorisme, entre els populars no hi ha unanimitat pel que fa a l'aliança amb els de Santiago Abascal. I una suma a Sevilla farà que Vox li prengui encara més sòl electoral a Casado.

Contradicció amb el discurs de "tolerància i concòrdia"

En plena commemoració dels 40 anys de Constitució, quan les altes instàncies de l'Estat s'esforcen a subratllar els valors de "concòrdia i tolerància", l'emergència d'una extrema dreta, i el fet que aquesta sigui considerada respectable pels principals actors de la dreta esquitxa el discurs oficial sobre el marc constitucional. Mentre es recorda que els pactes de 1978 van arribar fins al PCE de Santiago Carrillo, el cert és que tant Rivera com Casado s'entesten a fer fora Pedro Sánchez del terreny constitucional. Alguna cosa no encaixa.

Susana Díaz: "O Macron o Salvini"

La gran derrotada de les eleccions andaluses, Susana Díaz, ha aprofitat la celebració dels 40 anys de Constitució (<https://www.naciodigital.cat/noticies/etiqueta/40+anys+de+Constituci%C3%B3>) per exigir Rivera a definir-se davant Vox: "O Macron o Salvini" (<https://www.europapress.es/nacional/noticia-susana-diaz-reta-rivera-aclarar-si-vox-sera-macron-salvini-20181206124945.html>) . Aquesta és la carta que jugarà a fons la líder socialista andalusa: intentar arraconar Rivera cap a l'extrema dreta per acabar fent inviable la suma de les tres dretes o, si més no, fer que el nou executiu neixi ja ferit de mort.